

[Heick.]

Den enkle Kendsgerning, at Tyskland overfaldt Danmark brutalt uden Skelen til indgaaede Traktater, var nok til, at vi almindelige Danskere følte os som værende i Krig med Tyskland. De tiltagende tyske Overgreb, der kulminerede i Bortfjernelsen af det danske Politi, hvorved vi blev udleveret til vor egen Forbryderverden, samtidig med at tyske Umennesker pinte vore Medborgere dels herhjemme og dels i Rædselslejrene i Tyskland, efterlod ikke Indtrykket af en os venligsindet Nation.

Uvederhæftigheden i Paastanden om Mindretallets Ledelses loyale Stilling til Herbergsstaten fremgaar af 1. Binds II. Del af „Besættelsestidens Fakta“. Jeg skal hertil føje, at for os at se, saa regnede Ledelsen øjensynligt med en Grænseregulering paa Versaillesdagen i 1940 ovenpaa de store tyske Sejre. I den By, hvor jeg bor, og for øvrigt over hele det sydvestlige Nordslesvig, blev der i Dagene forinden uddelt Flagstænger og Hagekorsflag til den tyske Befolkning, og der blev rundsendt Besked om at være rede til almindelig Flagning den 28. Juni. Baggrunden for denne Aktion var formentlig visse Forhandlinger mellem Ledelsen og Kredse, der stod den tyske Rigsregering nær. Paa dette Tidspunkt begyndte Konturerne i det stortyske Rum imidlertid at aftegne sig, og her var Smaareguleringen af Grænser uden Betydning. Det er givet, at Rigsregeringens Interesser ikke fuldstændig dækkede øjeblikkelige Ønsker hos Mindretallets Ledelse, og det har vi i Dag Grund til at være glade for. Hvis Ønskerne om Grænseflytning var blevet imødekommet, var vi dernede blevet beordret i tysk Krigstjeneste, og mange af os havde da ligget og raadnet paa de europæiske Krigsskuepladser, og den Del af Landet, der var kommet Syd for den flyttede Grænse, havde maaske i Dag været i samme tragiske Omstændigheder, som Tilfældet er i Sydslesvig. Det er saaledes ikke Ledelsens Skyld, at den ikke fik startet en Forbrydelse af uoverskuelig Rækkevidde.

Vi er stolte over vore Frihedskæmpere, der i Stedet for vor afvæbnede Hær og vort svinebundne Politi kunde træde frem den 5. Maj. Disse Folk var anerkendt som en regulær Afdeling af den allierede Hær,

og derfor skal der ogsaa protesteres, naar de Herrer Schmidt kalder denne Hær for Nonkombattanter.

Der klages over den Maade, hvorpaa Arrestationerne er foregaaet, og der er ogsaa sket Ting, som vi beklager, men det er usle Smaaating ved Siden af, hvad danske Mænd og Kvinder har været udsat for fra tysk Side. Som særlig graverende nævnes, at endog Præster holdes fængslede. Jeg vil minde om, at en af de Præster, der sidder arresterede, var meget virksom Deltager i den Aktion, der fandt Sted i Tønder om Morgenen den 9. April, da Medlemmer af det tyske Mindretal vilde hejse Hagekorsflaget bl. a. paa Kirketaarnet og paa Flagmasten uden for Politigaarden. Under Haandgemænget her greb Politimester Martensen-Larsen personligt ind og skar Flagnoren over, og Forehavdet mislykkedes.

Nu hører man undertiden udtalt Ængstelse for, at Forholdet mellem den danske Befolkning og deres hjemmetyske Naboeer ikke skal blive godt i en overskuelig Fremtid. Jeg deler ikke denne Ængstelse. En Del kommer vi aldrig paa Talefod med, men adskillige indser efterhaanden den Forskel, der ligger deri, at man andre Steder jager den tyske Befolkning over Grænserne, medens vi her giver dem, for saa vidt de ikke har overtraadt Lovene, fuld Ligestilling med andre danske Statsborgere, og man finder det rimeligt, at der samtidig stilles Krav om Handling i Overensstemmelse hermed.

Der synes at være en Spaltning mellem den Ledelse af Mindretallet, der i Danmarks tungeste Skæbnetime forberedte et gennemgribende Forræderi mod den danske Stat, og en Fløj af menige Medlemmer af Mindretallet. Dette gav sig Udslag i, at man ignorerede Pastor Schmidts Henstilling om at undlade at deltage i Valget den 30. Oktober. Mange tyske Nordslesvigere benyttede sig af deres Ret til som danske Statsborgere at øve Indflydelse paa dansk Politik. I Fremmedherredømmets Tid gjorde det danske Element i Sønderjylland det tilsvarende, og man fulgte her den Hovedregel, at kunde man ikke stemme direkte Dansk, stemte man paa det for Tiden mest frisindede Parti. Den stoute Venstremand, Bagermester Thorvald Petersen i Tønder,